

פְּרֻשַׁת עֵינֵי חַמַּד

יוֹצֵא לְאֹרֶחַ ע"י בֵּית הַכְּנֶסֶת שְׁכֵנֵת ע"י חַמַּד - אֲבִשְׂרַת צִיּוֹן

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

כִּי תֵצֵא - לְקַח הַנֶּלְמָד מֵאִשֶׁת יִפֹּת תֵּאָר

"כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה עַל אִיבֶיךָ... וְרָאִיתָ בְּשִׁבְיָה אִשֶׁת יִפֹּת תֵּאָר וְחִשְׁקֶתָ בָּהּ"

(דברים כא, יא)

ההפקרות לא התורה כלל ועיקר. התורה אינה מסכימה למעשה, שאין בו נשיאה באחריות. לשעשועים סתם, לסיפוק יצרים משום שהתעוררו, זה מסוכן. החייל עלול עוד להדביק את העורף בחיידק אנטי חברתי זה. ובכן חשקת בה? שְׁאֵנָה לאשה!

אבל בטרם נישואין כדאי לברר, אם אהבה כאן או תאוה, אם רגשות כנים או הסתנוורות מיופי. על כן העמידה התורה לרשות החייל סדרת תרגילים, שיעזרו לו לוודא נקודה זו. טובה הוודאות קודם הנישואין. כך יימנע מצב, שבו יישארו אנשים פצועים בחלוקף סערת הרגשות...

על כן: **"וְהִבְאֵתָהּ אֶל תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְגִלְחָה אֶת רֹאשָׁהּ וְעִשְׂתָּהּ אֶת צַפְרֶיהָ וְהִסִּירָה אֶת שְׂמֹלֶת שִׁבְיָהּ מֵעֲלֶיהָ וְיָשְׁבָה בְּבֵיתְךָ וּבְכִתְּהָ אֶת אֲבִיהָ וְאֶת אִמָּהּ יָרַח יָמִים"** (דברים כא, יב-יג).

חודש מבחן למען ההחלטה השקולה והנכונה. חודש בלא כל סממנים חיצוניים מושכי לב. בלא שמלות פאר וכו'. ובהתנהגות אפורה של בכי בביתו. סוף סוף מדובר באשה נכריה בת לעולם זר, הבאה ממהות אחרת ומתרבות שונה. מן הראוי לברר את מידת ההתאמה ביניהם מבעוד מועד. ורק אם תחפוץ בה, למרות המבחן, הרי אז: **"ולקחת לך לאשה"**.

תמונת "אהבה בצל תותחים" מוכרת לנו היטב. היא פירנסה רבות את הספרות והמחזות, והינה בת לוויה נאמנה כמעט בכל מלחמה.

המפליא הוא שהתורה, הלוחמת מלחמה עיקשת נגד נישואי תערובת, **מגלה לכאורה במקרה זה ליברליות מפתיעה**, היא מתירה לחיילנו האוהב לשאת אשה יפה זו לאשה. כפי שנאמר **"ולקחת לך לאשה"** (דברים כא, יא). מה קרה? האם המלחמה מתירה נישואי תערובת?

אכן! במלחמה כידוע, פועלים היצרים ביתר תוקף, ההפקר שולט בכול. האלימות המלחמתית מפרקת מסגרות חברתיות רבות, שנותרו בעורף. גם המוסר יוצא בה 'לחופשה ללא תשלום'. **ונדמה לאדם שהכל מותר**. על כן, כשבנות האויב בימי קדם הסתובבו במכוון בשדות המערכה כדי להכשיל את חיילי הצד שכנגד, עלול היה החייל לאבד את השליטה על יצרו.

"לא דיברה תורה אלא כנגד יצר הרע" - אומר רש"י בשם התלמוד. נותן התורה הוא גם יוצר האדם על יצרו, והוא היודע, שבמקרה שלנו אין לדרוש מן האדם ריסון, היות והוא פשוט בלתי אפשרי. אבל "ולקחת לך אשה"...

כלומר, אנו נוכחים כי התורה לחייל אשה במסגרת הנישואין דווקא! אמנם התורה מתחשבת ביצרו של החייל, ויודעת, כי הפעם אין לדרוש את בלימתו, אבל

העלון מוקדש להצלחת

יש בן גילה ישיב בן גילה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה עינת בת רחל ברכה רחל ברכה בת פדילה דליה נעם יצחק בן רחל ברכה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונית קסירר אפרים וב"ב י.מ.ש כדורי

ציווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר תרצה בתייה בת ימנה נינט עמית בת טובה חגית בת גילה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזירי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזיר בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שלו בן מזל פחימה אליהו בן מאיה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה דוד בן נדה יעקב בן אסתר כל עם ישראל

06/09/2014		י"א אלול תשע"ד	
פרשת כי תצא			
הפטרה: "רוני עקרה" - ישעיה נ"ד			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
20:20	19:36	18:22	
20:17	19:36	18:38	ת"א
20:19	19:36	18:29	חמ"פ
20:18	19:36	18:39	ב"ש

בברכת שבת שלום הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזירי בן ימנה וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – בשולי גוים

שאלה: ?

מה צריך להעשות ע"מ שבישול לא יחשב כבישול גוים?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

בבישול לא מועיל הדלקת האש על ידי יהודי, אלא צריך שייתן היהודי את הקדרה על האש. **מקורות:** שו"ע (שם ס"ז). ולדעת בני אשכנז בישול דינו כאפיה, ודי בהדלקה של יהודי בלבד. **מקורות:** הרמ"א (שם).

בתי מלון ומסעדות הנמצא בבעלות יהודי, בדיעבד יש להתיר גם לבני ספרד לאכול, באופן שהיהודי הדליק את האש, אף שהגוי בישל. **מקורות:** היות וי"א בבית של יהודי אין איסור בישולי עכו"ם, ושמה הלכה כדעת הרמ"א שהדלקת האש מספיקה. כן מבואר בשו"ת יחיה דעת ח"ה (סימן נד). ובשו"ת יביע אומר ח"ט (חיו"ד סימן ו) חיזק את הדברים, ומשמע ממנו, שאף לכתחילה יש להתיר. ראה עוד מ"ש בשו"ת מעין אומר ח"ה (עמוד רא).

הכניס גוי את התבשיל לתנור קר, ואח"כ הדליק היהודי את התנור, או שהניח הגוי את הסיר על כירה כבויה, ואח"כ הדליק היהודי את האש מתחת לסיר, שעומד על גבי הכירה, אין בזה משום בישולי גוים גם לדעת הספרדים. **מקורות:** כיון שישראל הוא זה שעשה את מעשה הבישול וכמ"ש הכנסת הגדולה (יו"ד הגב"י אות לג) ובשו"ת אבני נזר (יו"ד סימן צו אות ה), ובכף החיים (שם אות סה). וכ"כ בשו"ת דברי דוד ח"ג (חיו"ד סימן י). וע"ע למו"ר בשו"ת בנין אב שהעלה כן להלכה.

אם הניח ישראל את הסיר עם התבשיל, במקום שיכול להתבשל, אף שהגוי מזיז את הסיר ממקום למקום בתוך התנור מותר, כל שלא הוציא הגוי מחוץ לתנור. וכן הדין לענין שיפודים המונחים על הגחלים על ידי ישראל והגיעו לשליש בישולו, והגוי מזיזם ממקום למקום ללא הוצאה, מותר. **מקורות:** החיד"א בשו"ת ברכה (סימן קיג ס"ק יב) בשם שו"ת שערי ישועה ושכ"כ ברדב"ז. וכ"כ בספר בין ישראל לעמים (פ"ז אות יז).

הניח ישראל והגוי ביחד סיר עם מאכל על גבי האש, התבשיל מותר, אפילו אם היה יכול הגוי לעשותו לבדו אך לא יעשה זאת לכתחילה. **מקורות:** שו"ת דברי דוד ח"א (יו"ד סימן ח) על פי דברי מרן השו"ע (יו"ד סימן קכה ס"ג), שאם כוח ישראל וגוי מעורבים יחד כגון ששניהם עירו ביחד מותר בדיעבד ואפילו אם היה הגוי יכול לבדו לערות בלא סיוע ישראל. ועיין שו"ת שבט הקהתי ח"ד (סימן קצז) אודות מפעלים גדולים, שנותנים את המאכל אל תוך עגלות גדולות וכבדות, והפועלים דוחפים את העגלות אל התנור, שמועיל שהמשיגי ידחוף יחד עם הגוי. וכ"כ הרב להורות נתן בספר נועם הלכה (סימן יט ס"ד) באופן ששניהם מניחים יחד את הקדרה, שפיר דמי גם לדעת השו"ע. וראה עוד בקובץ בית הלל (אלול תשס"ט עמוד נט) מ"ש בזה ידידי מהר"א בוחבוב שליט"א.

שְׁמִירָה עַל הַרְאָיָה

עד כמה רבותינו נזהרו בראייתם, לבל חלילה יראו מראות אסורים - זאת לא ניתן לשער. להלן סיפור המעובד מהספר "מליץ יושר - לתתך עליון" אותו סיפר הגאון רבי חיים שלמה ליבוביץ שליט"א ראש ישיבת פוניבז' על זקנו הגאון רבי ברוך בער ליבוביץ זצ"ל ראש ישיבת קמניץ ומעשה שהיה- כך היה: פעם נזקק זקני הגאון בפקודת הרופאים לנסוע לחוף הים לצורך בריאותו. בליטא, כידוע לא היה ים, ולשם כך הוא היה צריך לנסוע לגרמניה, שאלה היו צריכים לנסוע דרך רוסיה. צריך להבין כי בזמנו לא היה זה עניין של מה בכך. שכן לצורך כך היה צריך להשיג שלוש ויזות, אחת עבורו ועבור שני מקורביו המלווים, והייתה כרוכה בכך טרחה מרובה. **חודש שלם טרח הגרב"ד להשיג את כל האישורים, ולאחר כל הטרחה הזו נסעו לגרמניה בדרך שנמשכה שבעה ימים תמימים.**

כאשר הגיעו סוף סוף לגרמניה, והחלו להתקרב לעבר חוף הים (באותה תקופה היו כמובן חופים נפרדים לגברים ונשים) נענה אחד ממקורביו ואמר בכעין פליטת פה, ששמע ש'לפעמים ייתכן' שבדרך לים ניתן להיתקל במראה אסור... לשמע דברים אלו מיד אמר הגאון: "חוזרים הביתה!!!"

היה זה כאמור לאחר טרחה ועמל, שנעשו סביב הנסיעה הזו, ולצורך בריאותו נעשה הדבר, אולם הידיעה הנטועה בליבו של הגרב"ד שהלב, והעיניים הם סרסורי העבירה, כשמע שיש חשש, אפילו רחוק, שיהיה איזה מראה אסור בדרך, גרם לו לפנות אחורה ולשוב לביתו מיד!

מְלַחֶמֶת הַיָּצָר

מו"ר הגאון הרב מרדכי אליהו זצ"ל היה מקפיד מאוד על צניעות וקדושה. הוא היה משתמש במשקפיים, שמספרם קטן בשני מספרים מהמספר שקבע לו האופטיקאי. כי 'לא כל דבר צריך לראות'.

מנויים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב- email: מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, אהג הגון, חזרה בתשובה וכו" - נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח" הבשם 26 א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805	לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144
2/4	פניני עין חמד פרשת כי תצא י"א אלול תשע"ד גיליון 497	

הרב יעקב ישראל טברסקי זצ"ל- נולד בשנת ה'תקנ"ד (1794). לאחר נישואיו התגורר בעיר לאדי ובשנת ה'תקע"ג (1813) עבר עם חמיו לליובאוויטש. בשנת ה'תקצ"ד (1834) התיישב בעיר הורניסטייפול וכיהן כאדמו"ר מגיד מישרים. במשך כל כהונתו במשך עשרים ושש שנים הפך את העיר למרכז חסידי גדול ואלפים נהרו אליו. בשנת ה'תרכ"א (1860) עבר לעיר צ'רקס ובה התפרסם כאיש קדוש ובעל מופת. בעל רוח-הקודש. הושיע רבים מצרתם. עסק בתיקון של נפטרים. נפטר ב-י"ג אלול ה'תרל"ו (1876). חי כ-80 שנים.

אביו: ר' מרדכי מצ'רנוביל. **אמו:** מרת שרה (בתו של ר' אהרן הגדול מקרליון).
אשתו: מרת דבורה לאה (בתו של האדמו"ר האמצעי מחב"ד רבי דב בר שניאורסון, נישא בגיל 16). **ילדיו:** כל בניו נפטרו בצעירותם ונותרו לו רק בנות: שרה פריידא (נישאה לר' מנחם נחום שניאורסון מנעזין), אדל, שטערנא פייגא רחל (נישאה לר' משולם זושא אוירבך מטלומשט), שרה בתיה (נישאה לר' אהרן משה שניאורסון ובזיווג שני נישאה לר' מאיר אלתר הלוי שפירא רב בלובני ובפולטובה), פייגא (נישאה לר' אליהו יוסף רבינוביץ מליניץ-באפלו), חנה חייטשע (נישאה לר' מרדכי מסלחוב זאלקוב), חנה (נישאה לר' יוסף יצחק שניאורסון מאוורוטש). **ספרו:** עמק התפילה.

מסופר באחד מחסידי טשערקאס, שהיה לו בן של"ע ירד מדרך הישר ונעשה רופא. אביו ואמו היה להם עוגמת נפש מבן זה. פעם ביקש האב מבנו שיסע עמו לרבו שיברכהו. וכוונתו היתה שרבו ידבר עמו ויחזירהו למוטב. ר' יעקב ישראל דיבר עמו זמן רב, אך ראה, שאין הדברים נכנסים אל לבו, ולבסוף אמר לו: **"שמע, אם תעשה טובות ליהודים לא יוכלו הגויים לעשות לך רעה"**.

לאחר זמן נהיה רופא אצל הממשלה, ונעשה ממונה לבדוק מי ראוי לשרת בצבא, והיה משחרר כל מי שנתן לו כסף, ויהודי עני היה פוטר בחינם. והגיעה השמועה בבית הממשלה שהוא נוטל שוחד, וכדי לברר הענין שלחו נכרי אחד להיבדק אצלו, **ונתנו לו חמש מאות רובל, ועשו סימנים על הכסף כדי שלא יוכל לשקר.** הרופא בדק את הנכרי, והלה נתן לו את הכסף, ומיד כתב לו פטור מהצבא.

מיד כשיצא האיש, נכנסו השוטרים, ושאלו: "מדוע שחררת אותו?" ויען להם: "אני רופא, ולדעתי אינו יכול לשרת בצבא". שאלו לו: "ומה היה החמש מאות רובל על השולחן?" ויאמר: "שלי הם". **ומיד אסרוהו ואת הכסף נתנו למשמר בבית המשפט כדי להוכיח אשמתו.** המשפט היה צריך להתקיים כעבור ג' חודשים, והסניגור שלו אמר, שאינו רואה דרך איך יוכל להיפטר מעונש קשה, **ולכך צריך שיודה מיד באשמה, ואז אולי יתנו לו רק עונש קל.** הרופא שלח את אשתו מיד לטשערקאס ושתזכיר לרבי, שאמר לו לפני כמה שנים, שאם יעשה טובות ליהודים אף גוי לא יוכל לעשות לו רע. והאשה אמרה זאת לצדיק, והוא ענה ואמר: "אכן אמת הדבר, ולכך הוא ישתחרר ללא שום עונש אי"ה, אך דבר אחד יעשה, **שלא יודה במאומה, ויטען, שהכסף שלו הוא"**.

בבוא האשה חזרה מסרה לו דברי הרבי, והם התלבטו מה לעשות, **כי הסגור אמר, שאם הוא יכחיש. אזי הוא לא יכול להיות הסגור שלו, יען הראיות מוכחות הם.** ותאמר האשה לבעלה, הנה הסגור אומר, שעל ידי שתודה בכל, אולי יתנו לך עונש קל, והרב אומר, שע"י שתכפור בכל ודאי לא תיענש, **ולכך מוטב לעשות כדברי הרבי.** והסגור עזב אותם. במשפט. טען הרופא, שזה שקר וכזב. ואמר הקטגור, שיש להם ראייה בחרה מהכסף, שעשו עליו סימנים. **והוציא השופט מן התיבה את הכסף, ולא היה עליו שום סימן,** ויאמר השופט לקטגור: "הינך רואה, שאין שום סימן על הכסף, ואם כן נקי הוא מכל אשמה".

ויאמר הקטגור שעמד שם בשם הממשלה: **"כפי הנראה החליפו כאן את המעות לפני המשפט, כי בחר לי, שהיה כאן קודם הסימן"**. כשמוע זאת השופט בערה בו חמתו, ויאמר לקטגור: **"הלא גלוי וידוע, שאני היחיד שיש לו מפתח לתיבה זו, וא"כ אתה מאשים את בית המשפט בהאשמה חמורה!"**. עמד השופט וזיכה את היהודי, וציווה לעשות משפט לקטגור, על שחשד אותו וביזה כל כך את כבוד בית המשפט.

פעם אחת נסע רבינו מספר שבועות אחר חנוכה לאיזה עיר אחת. ועמד באכסנייה עם מקורביו. בעל הבית לא היה שם, ואשתו היתה מקבלת את האורחים. הרה"ק עמד עוד לפני תפילת שחרית, וכיון שלא היה עמו מניין, התפלל בחידות בחדרו, והאשה - בעלת הבית שמעה את תפילתו מאחורי הדלת, והרגישה טעם מתיקות תפילתו, ותבן כי איש קדוש בביתה. אחר תפילת שחרית, ערכה לפניו השולחן בכל טוב, וכשגמר לאכול הגישה לפניו פיתקא, **ופרצה בכי שכבר עברו שנים רבות וארוכות מנישואיה, ולא זכו עדיין להיפקד בזרע של קיימא.** אמר לה הרה"ק, שאם תתן לו סכום מסוים (הרב נקב בסכום גדול מאוד) יברכנה. והאשה הסכימה לתת מיד, אך הרה"ק אמר לה שלא יקבל אלא א"כ בעלה יסכים לתת סכום כזה, ולכך עליה להמתין עד שיחזור בעלה הביתה. בבוא הבעל הביתה, מסרה לו האשה דברי הרבי, ושאלה אותו, אם הוא מסכים.

אך הבעל, שהיה מחסידי הרה"ק רבי דוד מטאלנא זיע"א, התרעם על אשתו שבחרה לה רבי חדש ואמר לה כי אינו מסכים בשום פנים ואופן. אמרה לו אשתו: "הנה כמה שנים, שאתה נוסע לרברך לטאלנא. ואינו מושיעך, ועתה יש עת רצון להיושע, הייתכן, שנוותר על זה?" כהנה וכהנה דברה האשה על לב בעלה, עד שהסכים, ונתנו לצדיק את המעות, **והוא הבטיח, שייושעו בבן זכר.** כשיצאו מן החדר, סגר הרבי את הדלת, וטייל בפנים הלך ושוב במשך זמן רב, אחר כך פתח את הדלת והחזיר את המעות לבעל, ואמר לו: "הנה בשבת חנוכה, בעת שהיית אצל אחי מטאלנא כבר נושעת, ואם כן, אין המעות שלי, אך אני אקח רק ח"י רובל על הבשורה טובה". וכך היה, שזכו לזרע קודש בר-קיימא כדברי הצדיק.

כָּל מָאן דְּעָבִיד רַחֲמָנָא לְטַב עֲבִיד - חֵלֶק ב'

תקציר משבוע שעבר: שנת ה'תשי"ד (1944), בריסל בלגיה. ר' ראובן ואשתו גיטל מוחבאים בעליית גג עלובה ומוסתרת. את ילדיהם נאלצו לפזר בבית יתומים של גויים תחת שמות גויים. גיטל פונה לבעלה ומספרת לו, כי ישנו מבריה מעולה ואחראי, שתמורת סכום כסף הגון, הוא מבריה אנשים לשוויץ ובכך יוכלו לברוח עם ילדיהם.

בסיכומו של עניין, ראובן הסכים לדבריה, שכן חשש גם כן, שיעלו עליהם וישלחו אותם למקום, שממנו לא חוזרים, ומה יהיה עתיד ילדיהם?! לגיטל, לאחר בירור יסודי ומקיף, נודע, כי סטפן נוהג לפגוש את המועמדים לבריה בבית קפה קטן מידי ערב בין תשע לעשר. על אף שהמקום היה רחוק מדירתם הסתכנה, הגיעה אל בית הקפה וכנסה פנימה. לתדהמתה היה בית הקפה מלא באנשי אס אס. למרות חששותיה, כי מדובר במלכודת היא ניגשה למלצרית שעבדה ושאלה חרישית, "היכן נמצא כאן סטפן?" המלצרית לקחה אותה אל השולחן שם ישב סטפן ולגם משקה. היא התיישבה מולו, אך לא יכלה להוציא מילה מפיה, שכן המקום שורץ בגרמנים.

סטפן חייך מעט, ואמר "דברי חופשי, אין כאן איש, שיחשוד במשהו, זה בסדר..". גיטל סיפרה לסטפן על הדוד שמואל, שהוברח לפני מספר שבועות לשוויץ על ידו, ורצונה להגיע אף היא עם בעלה ושני ילדיה לאותו מקום. סטפן לא התרגש. "אין בעיה, ניתן לסדר זאת תוך ימים ספורים. בעוד שבוע יש לי "משלוח" ברכבת לשוויץ, תוכלו להצטרף!" - "ברכבת?" נבהלה גיטל, "כן, אל תדאגי, הפקידים ברכבת הם הגונים..." וקרץ בעיניו, גיטל הבינה שהם מקבלים שוחד, ובכלל מה לה לדאוג אם הדוד שמואל הגיע בשלום.

"כמה עלינו לשלם?" שאלה, וליבה כבר התמלא שמחה, סוף סוף נראה האור בקצה המנהרה, הולך להתגשם החלום המתוק עליו הם לא גומרים לחלום. "אמרתם שאתם ארבע, לכל אחד חמישה עשר אלף פרנקים, ביחד שישים אלף!" אמר סטפן. כששמעה גיטל את הסכום, קפאה במקומה. מנין יגייסו סכום אסטרונומי שכזה? אך לא נותר לה זמן רב למחשבה, סטפן סיים באומרו: "תביאו שבוע הבא את הכסף ביום רביעי, ולמחרת היום תיסעו ברכבת, להתראות". גיטל יצאה שוב אל הרחוב החשוך והמסוכן, בדרכים לא דרכים שבה בשלום אל עליית הגג, שבה ישב בעלה ראובן ולא פסק מלשפוף שיח בפסוקי התהילים להצלחת המבצע.

כששמע ראובן את כל אשר סיפרה גיטל, אמר: "חשבת, שאכן אדם כזה ינסה לפשוט את העור מאנשים כה אומללים הזקוקים לעזרתו. אך מעבר לזה, מהיכן נשיג סכום אגדי שכזה?". גיטל היתה נחרצת. "נשיג! אני מרגישה, שחיינו תלויים מנגד, אם לא נצא ברכבת המדוברת". "רגשות יכולים להטעות, אך בואי נראה איך נגייס את הכסף", הפטיר ראובן. ראשה של גיטל פעל בכל העוצמות, היא הכניסה בחשבון הכל, כל התכשירים כולם, כולל שרשרת הזהב עם הפנינים והיהלומים, שעברו דורות רבים מאמא לבת, כמו כן את מעיל הפרווה המהודר שהיה לה, והסכום העתיק מכסף, ומזומנים, שהחביאה לעת מצוא... והנה זה הגיע. לאחר מספר ימים של ריצות, דירת עליית הגג כמעט התרוקנה, וגיטל החזיקה בידיה חמישים אלף פרנקים!!

אמנם זה לא כל הסכום, אך בהחלט ניתן לגשת עם זה לשולחן. פניה קרנו מאושר, מי פילל ומי מילל, שיגיעו לסכום מכובד שכזה - והשאר, אולי תעביר משוויץ, הדוד שמואל ודאי יעזור להם. ביום רביעי בערב יצאה גיטל, כשחבילת הכסף בתיקה, גשם עז ניתך ארצה והרחובות היו ריקים ושוממים. "גם זו לטובה", חשבה. היא צעדה בשמחה ובזריזות, "מחר", חשבה, "נצא מהמלכודת הנוראה הזו, אמנם נהיה עניים ואביונים, אבל נהיה בני אדם חופשיים ולא חיות נרדפות".

כשנכנסה לבית הקפה הקטן, הוא היה כמעט ריק. סטפן כבר ישב בפיתו, גבר ואשה שוחחו עימו, ולבסוף מסרו לו חבילה. גיטל ידעה היטב מה היה בתוכה, כסף! הזוג יצא, וגיטל הזמנה. "הבאת את הכסף?" שאל סטפן בקול קר ואדיש, "כן", השיבה גיטל, והוציאה את החבילה מתיקה. "יש פה חמישים אלף פרנק במזומן, מכרנו הכול, ונותרנו ללא כלום, קח את הכסף, ואמור שזה מספיק!" ביקשה גיטל בקול מתחנן. "לא! בשום פנים ואופן לא אקח! אמרתי שישים אלף פרנק, ואף לא פרנק אחד פחות!". הוא ביקש ממנה לפנות את המקום, כי זוג נוסף המתין לשבת עימו. "אתן לך את שאר הכסף, כשנגיע לשוויץ, אקח זאת מדודי..." אך סטפן לא רצה אפילו להביט בפניה, וסימן לה שזמנו יקר מידי, והוא לא בנוי ללחצים.

"יש לך שישים אלף? מוטב. ולא, לא עשינו עסק!" פסק חד משמעית. גיטל הביטה אליו, כאדם המבקש חנינה מפסק דין מוות, הוא כלל לא התרכך, הוא אף דחף את חבילת הכסף ממנו ואמר לה: "לא בא בחשבון, ואין לי פנאי, הסתלקי מפה!". גיטל קמה ממקומה, בקושי סחבה רגליה, נדמה, כי עופרת יצקו לתוכן, כל הדרך לא פסקה מלבכות, כבר לא חששה להיתפס ע"י שוטרים, ממילא הכול אבוד.

היא שבה ל"עליית הגג" ובדמעות שליש סיפרה לבעלה את כל פרשת הכסף ואת כל אשר אמר האיש. לעיני שניהם התנפץ החלום, והם בכו יחד כל הלילה. "א-ל-י א-ל-י למה עזבתני, רחוק מישועתי דברי שאגתי", מי מסוגל היה לעמוד במחיצת צערם וכאבם של בני הזוג בעליית הגג באותן שעות. בלית ברירה המשיכו לשרוד. גיטל המשיכה למלא את מצבורי התקווה בפגישה של כמה דקות כל שבועיים עם בנה בורכל וביתה שיינדלה. זו הייתה פגישה אילמת ושקטה, אך היה בה כדי לתת כוח להמשיך את החיים שהיו נוראים מכל, ובעלה ראובן ינק את כוחותיו ממזמוריו של דוד מלך ישראל, שכה דבק בה' בזמנים הקשים ביותר, ולא איבד לרגע תקווה.

חלפו חודשים ושנים, ניתן היה לכתוב ספר עב כרס על חיי הזוג "בעליית הגג". והנה, יום אחד נסתיימה המלחמה. הילדים שבו אל הוריהם, והמשפחה התאחדה. ואז... נודע להם, כי ברכבת בה היו אמורים להימלט עם סטפן, הייתה הלשנה, קציני אס. אס. עצרו את הרכבת, עלו עליה, ובדקו כל נוסע ונוסע, כל הקבוצה שהיתה אמורה לחצות בהסתר את הגבול נעצרה ונשלחה היישר למחנה השמדה הי"ד. סטפן עצמו הוצא להורג. משפחת "עליית הגג" ניצלה תודות לכסף, שהיה חסר! כמה נסתרות דרכי ההשגחה "רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום!"

<p>הרב שבתי בן אסתריא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחא ז"ל לטיף בן פרחא ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירן ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זידי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה נאגי בן פרחא ז"ל</p>	<p>לע"נ תנצבה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוחה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה</p>
--	---	-----------------------	--	--